

Bóng Chinh Phu

Tác giả : Đỗ Phong Châu JJR 68

*Cô gái Việt Nam ơi !
Nếu chữ hy sinh có ở đời
Tôi muốn nạm vàng muôn khổ cực
Cho lòng cô gái Việt Nam tươi.
Hồ Dzếnh (Cảm Xúc, 1943)*

Bóng Chinh Phu

*Nắng vàng óng trải nước non
Trời xanh trong vắt mây con bênh bồng.
Gió nồm lay động cành bàng
Lao xao muôn lá, lòng tràn nhớ nhung.*

*Lòng nàng mái tóc ngã màu
Chiều nay tựa cửa tay bồng cháu thơ.
Mắt nàng nung nấu giấc mơ
Một ngày mai ấy chinh phu trở về.*

*Ngày nắng nhuộm ấm mái đình,
Bờ đê in bóng người chồng thân yêu.
Tám năm đơn chiếc mỗi mòn,
Chàng về chim hót đón mừng xuân sang...*

*Tám năm cuốc đất trồng khoai
Tám năm khuya khoắt dạy con vỡ lòng.
Chàng về lợp lại mái nhà
Cây thêm thừa ruộng, phụ nàng chăn heo.*

*Rồi đây đời sẽ phát lên,
Không còn áo vá, luốc lem cả ngày.
Rồi con sẽ được học hành,
Chàng về chàng dạy cho con nên người.*

*Ô kìa ! có bóng ai quen
Bờ đê chập tối, mắt mình nhá nhem ?
Sao người chống nạng vậy kìa
Chân còn chân mắt, ai về tối nay ?*

*Trời ơi có phải là chàng ?
Thân hình tiêu tụy, tóc người trắng phau !
“ Minh ơi, thôi đúng là mình !
Em mong mình mãi, mình về với em...”*

Đỗ Phong Châu